

købe deres underhold – mad, transport osv. – for.

Jeg tror ikke, statsministeren forstår det, og jeg tror heller ikke, at de, statsministeren omgås, forstår det. Jeg tror nemlig ikke, der er ret mange, der har prøvet at leve på et så lavt niveau, og derfor tror jeg, statsministeren har fuldstændig ret i, at vi taler om to forskellige verdener. Vi har en verden, som regeringen belønner: Velhavende folk, der har oplevet kolossale stigninger på boligpriserne, og som har oplevet en kolossal fordel af skattestoppet på den måde, at jo højere indkomst og jo større bolig man har, jo større fordele får man.

Men jeg vil godt spørge statsministeren, når han har tid til at lytte – det har han nok om lidt, for jeg tror, samtalen næsten er slut nu – om statsministeren ikke godt vil medgive, at den store og stigende gruppe – næh, han har stadig ikke tid, men om lidt tror jeg han har. Jeg tror, samtalen næsten er færdig nu, og jeg er overbevist om, at om lidt hører statsministeren efter igen. Ja, det gør han nu – jeg er helt sikker på, at statsministeren, nu da han igen lytter, vil kunne svare helt klart, at de 900.000 på overførselsindkomst, heriblandt de 40.000, som er kommet til, mens statsministeren har været statsminister, som gruppe stort set ikke har mærket noget til fremgangen. Men hvis man er statsminister for et helt land og ikke kun for de mest velhavende, er det så ikke underligt, hr. statsminister, dels at de ikke har fået deres andel af fremgangen, dels at statsministeren ikke er optaget af det?

Det, der har kendetegnet statsministerens svar i dag, er – hvis man trækker det polemiske væk – at der ikke var et enkelt svar til den gruppe, der ikke har fået del i opsvinget, på, hvorfor de ikke har fået det. Nu siger statsministeren, at han er optaget af ulighed, og jeg ved godt, at al begyndelse er svær, så derfor synes jeg også, man skal bære over med statsministeren. Det med ulighed er jo en ny interesse, det er jo ikke noget, statsministeren har været optaget af før, og så er man selvfølgelig også nødt til at finde ud af, hvordan man orienterer sig i ulighedsdagsordenen. Derfor vil jeg godt være overbærende over for en statsminister, der først for nylig er begyndt at interessere sig for den dagsorden, for det er klart, at det kræver lidt indkøringstid, om man så må sige.

Men vil statsministeren ikke godt love at begynde at interessere sig for lavindkomstproblematikken her i samfundet? Jeg har tidligere stillet forslag om, at vi lavede en kommission – og

jeg ved jo, at statsministeren er meget optaget af kommissioner – der skulle belyse forholdet mellem indkomstudvikling og formueudvikling i dette land.

Hr. statsminister: Ville det ikke være interessant at få belyst, hvilke konsekvenser den politik, regeringen sammen med Dansk Folkeparti har stået for, har haft som konsekvens? Enhver kan se med det blotte øje, og enhver, der er i stand til at lægge to og to sammen, kan da umiddelbart forstå, at når man sænker ydelsessatserne for dem, der i forvejen har de laveste satser, uanset med hvilken begrundelse, og når præmissen om, at de skal komme i arbejde, ikke er opfyldt, bliver den gruppe mindre velhavende.

Kl. 21.30

På samme måde: Enhver kan se med det blotte øje, at når man laver skattelettelser og skattestop, der specielt gavner de mest velhavende – det har selv Dansk Folkeparti jo indrømmet nogle gange – bliver de velhavende mere velhavende og når de mest velhavende bliver mere velhavende og de mindst velhavende mindre velhavende, stiger uligheden i samfundet. Vil statsministeren ikke anerkende den indlysende sandhed? Det synes jeg ville bringe debatten lidt videre.

Statsministeren er jo optaget af en ny interesse, og derfor tror jeg, der også er grund til at føre statsministeren lidt grundigt ind i, at uligheden jo også øges, når man laver så smalle budgetter for kommuner og amter, at kommunerne rundtomkring i øjeblikket sidder og tilrettelægger nedskæringer. Jeg har inden for de sidste 2 uger været på tur i Ribe Amt, Sønderjyllands Amt og Ringsted, og billedet er alle steder det samme: For at få de snævre økonomiske rammer til at hænge sammen er man nødt til at skære dybt ind i velfærdens kerneområder. Det er jo meget fint, at statsministeren siger, at nu skal de ældre have mere hjemmehjælp, men det hjælper jo ikke, hvis kommunerne anbringes i en økonomisk spændetrøje, så de er nødt til at skære endnu mere. Vil statsministeren godt medgive det?

Så vil jeg godt spørge lidt videre til det, statsministeren også var inde på, nemlig at han godt vil være med til at sikre en ordentlig tone i udlændingedebatten. Jeg vil godt stille et meget direkte spørgsmål.

Når et nærværende medlem af Folketinget, hr. Jesper Langballe, udtaler, at islam er som en pest over Europa, er det så efter statsministerens opfattelse inden for den rimelige ramme om en ordentlig debat at karakterisere en religion, en